

Природне науке • *Natural sciences* • *Естественные науки*

Никола Тесла – разумевање природе креативности Поводом 150 година од Теслиног рођења

Феномен *дубоких креативних увида* је познат многим ствараоцима у области науке и уметности. Најчешће, после извесног напора да се разреши неки проблем, решење се изненада појављује. Међутим, сам чин креације одиграва се на подсвесном нивоу, и до сада је измицао рационалној научној анализи. Управо зато су *Теслине интроспективне анализе* његових сопствених креативних фаза драгоцен *case study* за разумевање саме биофизичке *природе креативности*¹.

Током боравка у Будимпешти (1881/1882), у потрази за послом после напуштања студија, Тесла је био опседнут потребом да одвоји ... *комуникатор од машине* ... Постигао је ... *одлучан најредак* ... још у Прагу (1880/1881), али је знао да мора да постигне више, да прокрчи нови пут: „Почео сам прво замишљањем у глави како покрећем праву аутентичну машину и пратим јој промјенљиви ток ... Затим бих замишљао системе који се

састоје од мотора и генератора и како их покрећем на разне начине. Сlike које сам гледао биле су савршено стварне и опипљиве“. Читава његова животна снага, сви импулси и нагони били су усмерени ка решењу, захтевајући све више и више, увек с њим, присутни чак и у сну, ближе њему него ишта друго: он је морао напрезати мисли до крајњих граница, није имао стрпљења и, неколико недеља од почетка запослења потчинио се своме ... *непрестаном размишљању* ... и доживео *потпуни нервни слом* ... Његово здравствено стање је било крајње лоше. Нервни слом је *убрзао и изопштрио* његова *опажања ствари* ... тако да „сам могао да чујем откуцај цепног сата кроз три собе између мене и сата. Мува која би слетјела на сто произвођила је туп ударац у моме уху. Звиждук локомотиве ... потресао би столицу на којој сам сједио ... у мраку сам могао разазнати предмет на удаљености од три-четири метра по нарочитим

1) За детаље личних Теслиних сведочења, в. књигу: Д. Мркић, *Никола Тесла, Европске године*, Музеј Николе Тесле & Српска Европа, Београд, 2004, преведену са енглеског оригинала из 2003. Такође и предавање: V. Abramović, *Tesla's point of view*, одржано у *Teylers Museum Haarlem*, 5. априла 1986.

језивим осјећајима на челу ... У неким случајевима видео сам ваздух око себе препун живих пламичака.“ Боравио би у кући, у пицама и под покривачем, непрекидно дрхтећи од тутњаве колских точкова и коњских копита, верглаша, звона и гласова неразговорних и страних. И сам ваздух га је повређивао. Он је потекао из *рода жилавој и сјајној сјајности*. ... Али његов кревет је морао да се постави на гумене јастуке. Пулс му је осциловао од веома ниског до 260 откуцаја у минуту ... Познати лекар, заинтересован за Теслину болест, дошао му је у визиту и рекао да је његова болест неизлечива и дао му да узима сваког дана седативе калијум-бромида да би *ублажио нервни слом*. Ни до данас нико није објаснио каква је то могла бити Теслина болест; једино се то могло приписати поремећају и неравнотежи у његовој изузетно великој хипофизи...

Једнога дана дошао му је у посету Антал Сигети, колега са посла, и рекао да кад већ не зна од чега болује, бар зна то да шетња на чистом ваздуху и светлости никоме не шкоди и показао му је градски парк, Варошлигет, и позвао га да пођу у шетњу. Тесла је прихватио позив и наставио са шетњама сваког дана; одлазио је брижљиво и на посао, примећивао да дани постају дужи, да птице лебде у ваздуху. Најгоре је прошло: „Ово смо практиковали сваког дана и ја сам брзо добијао снагу. И мој ум је изгледа постајао живахнији, па кад се моје мисли врате ка предмету који ме је обузимао, био сам изненађен у своје увјерење у успјех. Једном приликом, која ће ми увијек остати у успомени“ ... за време једне шетње у парку, крајем фебруара, Тесла је посматрао залазак сунца и почео рецитовати познати одломак из Гетеовог *Фауст*а:

Дан је при крају; оно све даље сја,
хита да други оживљава свет.
О, што ме крила не дигну са тла,
па за њим вечно да управљам свој лет!

Дивног ли сна, док оно даље креће!
Ах, куда лете крила бестелесна
Телесна крила винуту се неће!

Тесла је одједном стао, занемео укочен и запањен, јер је угледао очима пророка Исаије оно што је толико дуго тражио ... *Док сам изговарао ове ријечи, сину ми идеја као муња ... и у ширину се истина откри.* Границом сам у њијеску нацртао дијаграм мога мотора ... *тајне природе које сам ... открио од ње ујркос свих смјени и по цену самој живој.* Нацртао је дијаграм два клипа који се наизменично крећу, стално са једним на врху и другим на дну замаха. Сваки је окретао машину: два тока у супротним смеро-

вима, великом брзином, стварала су магнетно поље. Баш као сунце – спушта се овде, али се диже негде другде. Покушао је да објасни: „Гледај, кад га покренем у обрнутом смјеру! Види овај мој мотор на наизмјеничну струју – математичка дедукција. Поезија поставља питања, али математика даје одговоре. Нема истине која се не може изразити једноставно. Ово ће трајати.“ Сигети је стајао као укопан, неми посматрач чуда открића. „Гледај како глатко иде. Нема комутатора, нема четкица, нема искри. Док ток једног

калема слаби, у сусједном калему расте, калем за калемом, стварајући нова магнетна ротирајућа поља и непрестано вртећи осовину.“

Он је, ето, ипак био у праву, у Грацу (1875/1877): варнице, точак и сада електромагнетно поље. Његова стрела је погодила циљ. *Можда је њоремећај његових чула ипак био неопходан.* Он је ушао у заједницу цинова науке. Његов живот је сачуван за неку одређену сврху ... Његово тешко искушење је било завршено, али је истраживање можда тек почињало, јер је тог пролећа и лета био на мукама изума. Ушао је у дворца ризнице електрицитета и прозор за прозором се отварао пред њим, а сваки прозор и свако откриће садржавали су у себи нешто од читавог текућег света електрицитета. *Све је било ново, ња ипак, он је осећао као да је све то већ знао ... Електрична снага је била њприсујна свуда у неограниченим количинама.* ... Он је био као дете које се врти на пети на кишом омекшалој земљи, ширећи руке да види докле досеже. Како би наизменична струја могла да тече у једном правцу? Би ли могло бити три тока? Колико далеко би наизменична струја могла бити пренесена? Каква машина би требало да се изуме да би могла да прати ту снагу? За дешњаке и леворуке подједнако. Замислио је с лакоћом нове моторе: „За мање од два месеца развио сам све типове мотора и модификације система, сада познате под мојим именом ... било је то ментално стање среће тако потпуно за какво сам икад знао у животу. Идеје су долазиле у непрекидном току и једина тешкоћа коју сам имао било је да их чврсто зграбим.“

Тесла је био апсолутно убеђен у сличност научних и уметничких идеја: *Оне долазе из истог извора.* То гледиште је слично *Платоновом*, али Тесла до њега

није дошао кроз филозофске спекулације, већ је *искусио све те идеје још од детињства*: „Када би се поменула нека реч, лик објекта који је она представљала би се појавио тако живо у мојој свести да сам често био сасвим неспособан да разликујем да ли је то што видим опипљиво или није ... Некада би он остајао фиксиран у простору иако сам гурао руку кроз њега. [‘квантни холограм’, у Теслином измењеном квантно-кохерентном стању свести!? (прим. Д. Р., в. фусноту 2)] Ако је моје објашњење исправно, требало би да је могуће пројектовати на екран лик било којег замишљеног објекта и учинити га видљивим ... Онда, инстинктивно, почео сам да изводим екскурзије изван граница малог света који сам познавао и угледао нове сцене. Оне су прво биле веома расплуте и нејасне, и брзо би нестајале када бих покушао да се концентришем на њих, али мало-помало, успео сам да их фиксирам; оне су добиле у јачини и јасноћи и коначно стекле конкретност реалних ствари. Ускоро сам открио да ми је најпријатније било ако бих просто одлазио у својој визији све даље и даље, добијајући нове импресије све време, и тако сам почео да путујем – наравно у својој свести. Сваке ноћи (а понекад и током дана) када бих био сам, почињао сам своја путовања [‘астрална путовања’, у Теслиним прелазним квантно-кохерентним стањима свести!? (прим. Д. Р., в. фусноту 2)] – посматрао нова места, градове и државе – живео тамо, сретао људе и склапао пријатељства и познанства и, ма како невероватно, чињеница је да су они били исто тако стварни и драги мени као они у стварном животу и нимало мање интензивни у својим испољавањима. То сам чинио непрекидно све до седамнаесте године, када су ми се мисли озбиљно окренуле проналазаштву.“

Наведени Теслини искази недвосмислено говоре о томе да су Теслине визије и открића остваривани у контролисаним измењеним и прелазним стањима свессти, која су манифестација макроскојске квантне природе и нелокалности свессти, са значајним психосоматско-тирансирсоналним и когнитивно-креативним импликацијама². [Заиста, данашња фундаментална истраживања свессти (индетерминистичка својства слободне воље, холистичке манифестације прелазних стања свессти и измењених стања свессти, прелаза свесно/несвесно и прожимања тела свешћу) нужно указују да неке манифестације свести морају имати дубље квантно порекло. Осим тога, практичне и убедљиве демонстрације моделне примене квантно-холографских Хопфилдових³ неуронских мрежа за супериорно препознавање облика (садржане у раду Перуша и сарадника у фусноти 3) указују да се квантно-холографски информациони закони појављују као структурно-инваријантне карактеристике свакој квантној систему, што подсећа на сличне идеје ојшће теорије система примењене на биолошке системе⁴, а може бити повезано и са познатим отвореним проблемом емергентне контроле (познате и као *downward causation*⁵) виших хијерархијских нивоа над нижим у когнитивним наукама.]

У контексту квантних психосоматских импликација – како показују квантно-кохерентне карактеристике руско-украјинске школе микрOTALасне резонантне терапије (МРТ) – акујунктурни систем је једини макроскојски квантни систем у нашем телу (док мозак изгледа ипак то није) који може бити повезан са свешћу. А пошто недавна теоријска истраживања показују да сваки квантни систем има формалну математичку структуру квантно-холографске асоцијативне неуронске мреже – то се меморијски атрактори квантно-холографске акујунктурно-меридијанске мреже могу третирати као психосоматски индивидуални поремећаји који представљају (квантно)холистичке микрOTALасне (улиранискофреквентно модулисане) записе – што може представљати биофизичку основу (квантно)холистичке локалне психосоматике. Истовремено, поменута аналогија математичких формализама Хопфилдове асоцијативне неуронске мреже и Фејнманове пројекторске верзије Шрединјерове једначине указује на колективну свесћ као могуће онтолошко својство самој физичкој јоља са различитим микроквантним и макроквантним (и неболошким и болошким) екситацијама, што је и широко распрострањена теза источначких езојеријско/релијјских традиција – па онда мемо-

- 2) Теоријске основе овде изнетих научних ставова садржане су у радовима наведеним у списку литературе за један од наших претходних радова („Тесла и квантно-кохерентна стања свести: *case study* за разумевање квантно-холографске природе креативности“, Зборник радова са скупова Алберт и Милева (Марић) Ајнијајн: доприноси науци и развоју свешћа & Никола Тесла: доприноси науци и развоју свешћа, Универзитет БК, Београд, 2006).
- 3) J. J. Hopfield, Neural networks and physical systems with emergent collective computational abilities, *Proc. Natl. Acad. Sci. USA*, Vol. 79, pp. 2554–2558, 1982;
- 4) L. Von Bertalanffy, *General System Theory*, Braziller, New York, 1968; M. D. Mesarović, D. Macko, Y. Takahara, *Theory of Hierarchical Multilevel Systems*, Academic Press, New York, 1970.
- 5) J. Szentagothai, Downward causation?, *Ann. Rev. Neurosci.*, Vol. 7, pp. 1–11, 1984; R. W. Sperry, Discussion: Macro- versus micro-determinism, *Philosophy of Science*, Vol. 53, pp. 265–270, 1986.

ријски атрактори квантно-холографске просторно-временске мреже колективне свести могу бити третирани као психосоматски колективни поремећаји, који представљају генерализоване (квантно)хोलистичке зајисе повезане са пољем – што може представљати биофизичку основу (квантно)хोलистичке глобалне психосоматике. Тако се чини да је у ствари ком-плексна психосоматика квантни холограм, и да се то односи и на колективну и на индивидуалну свест, што асоцира на хиндуистички однос Браман/Атман као целине и дела у коме је садржана информација о целини, имплицирајући и да квантно-холографски хијерархијски делови носе информацију о целини, што омогућава суптилну квантно-информациону фракталну срећу различитих хијерархијских нивоа.

У контексту квантних трансферсоналних импликација – ако свест има индетерминистичке карактеристике (слободне воље), она мора ипак играти суштинску улогу у тзв. квантном колајсу таласне функције, једином индетерминистичком својству квантне механике, који још има манифестно отворене проблеме физичке природе нелинеарној колајси и релативистички неконзистентног тренутног деловања на даљину нелокалној колајси таласне функције. Једно од решења проблема (нелинеарног) колапса предложио је Пенроуз⁶ у гравитационо-индукованој објективној редукцији таласног пакета. А сагласно нашем биофизичком квантно-холографском/квантно-релативистичком моделу свести, слична објективна редукција таласног пакета може имати квантно-гравитационо порекло у минија-

турним просторно-временским *wormhole* тунелима високо неинерцијалних микроскопских интеракција у ситуацијама сличним квантном мерењу (потпуно еквивалентним, према Ајнштајновом принципу еквиваленције, снажним гравитационим пољима у којима се отварају *wormhole* тунели) – имплицирајући и да је фон Нојманов *ad hoc* пројекциони постојалац базиран на квантно-гравитационим феноменима, који су на дубљем нивоу од нерелативистичких квантно-механичких. Осим тога, нелокалност колективне свести, као циновске просторно-временске асоцијативне неуронске мреже са расподељеним индивидуалним свестима – које су, сагласно нашем биофизичком квантно-холографском/квантно-релативистичком моделу свести везане код човека за телесне акупунктурне електромагнетно/јонске микроталасне ултраниско фреквентно модулисане квантно-холографске неуронске мреже, и које међусобно интерагују квантно-гравитационо у прелазним стањима индивидуалних свести – може објаснити (привидно) тренутно деловање на даљину у (нелинеарно) квантно-гравитационо индукованом и (нелокално) каналисаном колапсу посредством колективне свести.

Реликви поменутих микроскопских процеса остао је изгледа и на макроплану у прелазним стањима индивидуалне свести (као високо неинерцијалним процесима вантелесног просторно-временског квантно-гравитационог ментално каналисаног тунелирања дела акупунктурне електромагнетно/јонске квантно-холографске неуронске мреже), што може представљати биофизичку основу за

421

6) R. Penrose, *The Emperor's New Mind*, Oxford Univ. Press, New York, 1989; R. Penrose, *Shadows of the Mind: A Search for the Missing Science of Consciousness*, Oxford Univ. Press, Oxford, England, 1994.

многе *трансјерсоналне комуникације* без просторно-временских баријера. Тако у прелазним стањима индивидуалне свести може се антиципирати *временски еволуирано квантно-холографско стање* „*йоља*“ *космичке колективне свести* (и/или њеног комплементарног „честичног“ космичког окружења) којем квантно-холографска стања индивидуалне свести имају приступ, као конститутивни део космичке колективне свести – што се квантномеханички описује њиховом детерминистичком унитарном еволуцијом, управљаном Шредингеровом (или Фејнмановом пропагаторском) једначином, без колапса (услед одсуства комплементарног ванкосмичког окружења!). Треба посебно подвући *реалну биофизичку природу* религијских и других трансперсоналних искустава различитих религијско/езотеријских традиција Истока и Запада – а сагласно теоријској повезаности свест/акупунктурна макроскопска квантно-холографска електромагнетно/јонска асоцијативна неуронска мрежа, езотеријски појмови као што су *астирално тело* (*тапотаја, lingasarira, таповијнапа, ка, psyche, финоћварно тело, њсихичко тело, душа, ...*) и *ментално тело* (*вијнапатая, suksmasarira, тапас, ба, thymos, нојиичко тело, сцирићуално тело, дух, ...*) могу се биофизички повезати са *антителесно дислоцираним делом* (повезаним са телом минијатурним *wormhole* тунелом) *јонској акујунктурној сисџема* и у њему садржаном *елекџромајнејном/ЕМ комџоненџиом* јонских микроталасних/МТ ултранискофреквентно/УНФ-модулисаних струја.

У духу претходно наведеног може се говорити о *два којнићивна модуса сџо-*

*знаје*⁷: *квантно-кохерентном дирекћном* (религијско/креативном, у измењеним и прелазним стањима свести) и *класично редукованом индирекћном* (чулно/рационално посредованом, у нормалним стањима свести) – на која се могу применити теоријске методе асоцијативних неуронских мрежа и квантне неуронске холографије, комбиноване са квантном теоријом декохеренције. [Посебно је занимљиво овде истаћи да *квантна декохеренција* евидентно игра фундаменталну улогу у *џроцесирању* информација код свих *биолошких* квантно-холографских неуронских мрежа, кроз *адајџацију* облика енергетске хиперповрши, док се код *вешџачких* *џи-битних* квантних рачунара она мора по сваку цену *избеџавати* до крајњег акта читавања квантног рачунања (да не разруши квантну кохеренцију стања које омогућава квантно-паралелно процесирање информација сваким чланом у суперпозицији, па захтева рад *џи-битних* процесора на екстремно ниским температурама) – што указује да је Природа изабрала једно врло елегантно и собнотемпературско решење за *биолошко квантно-холографско џроцесирање* информација, стално *флукџуирајуће* између квантно-кохерентног и класично редукованог стања *макроскојској оџвореној квантној акујункџурној сисџема/свести*, кроз нестационарне интеракције са вантелесним даљим окружењем и кроз декохеренцију телесним ближим окружењем; исто би се могло односити и на нижи хијерархијски квантно-холографски *макроскојски оџворени квантни ћелијски ензимско-јеномски ниво*, који такође функционише на нивоу непрекидног *квантно-конформационој*

7) Swami Prabhavananda, Ch. Isherwood (tr.), *The Yoga Sutras of Patanjali. How to Know God*, New American Library, New York, 1969; Н. Берђајев, *Философија слободе*, Логос Ант, Београд, 1996; М. Елијаде, *Водич кроз свейске релиџије*, Народна књига – Алфа, Београд, 1996.

квантно-холографски сличној молекуларног препознавања, па би тако квантна неуронска холографија комбинована са квантном декохеренцијом могла бити важан део повратно-спрегнуте биоинформатике, од нивоа ћелије до нивоа организма.]

Директни когнитивни модус индивидуалне свести могао би бити везан за неопределену и слабу комуникациону спрегу свест – окружење кроз квантно-холографску спрегу Хопфилдове ем/јонске акупунктурне мреже индивидуалне свести и квантно-холографске/квантно-гравитационе просторно-временске мреже космичке колективне свести (карактеристично за квантно-кохерентна прелазна и измењена стања индивидуалне свести у религијско/езотеријским мистичним трансперсоналним комуникацијама, укључујући квантно-холографску антиципацију у интуицији, прекогницији и дубоким креативним уметничким и научним увидима, што се потом квантним колапсирањем у класично/нормално стање свести, кроз поново успостављену јаку спрегу квантно-холографских садржаја свести са телесним окружењем, даље индиректно језички/уметнички/научно филтрира можданим хијерархијским неуронским проширеним ретикуларно-таламичким активирајућим системом (ЕРТАС)⁸, редукујући тако директно добијени квантно-информациони садржај, објашњавајући тиме и принципно ограничenu епистемолошку рационализацију сваког директног квантно-холографског религијско/креативног искуства и укључујући догматске, научне или уметничке онтолошке претензије).

Индиректни когнитивни модус индивидуалне свести могао би бити везан за јаку комуникациону спрегу свест–тело–окружење посредством просторно-временски ограничених чулних сензација обрађиваних класично/електрохемијским можданим неуронским мрежама и рационално филтрираних у свесни садржај апроксимативним емпијско/уметничко/научним концептима, зависним од културно/научне традиције и образовања припадника једне друштвене заједнице (карактеристично за класично редукована нормална стања индивидуалне свести у свакодневним комуникацијама, додатно мождано филтрирана ЕРТАС-системом – што се потом препишује у свесни садржај квантно-информационе акупунктурне мреже индивидуалне свести, посредством ем поља можданих таласа на сваких ~ 0,1 с, генеришући тако нормални шок свести).

Ови когнитивни модуси индивидуалне свести вероватно се смењују са периодичношћу ~ 2-сатног ултрадијалног ритма и у будном стању и сну. Међутим, горе поменута подела на два когнитивна модуса индивидуалне свести, квантно-кохерентни директни (у религијско/креативним измењеним и прелазним стањима свести) и класично редуковани индиректни (у чулно/рационално посредованим нормалним стањима свести) – ипак није сасвим оштра.

Наиме, у религијско/креативним измењеним и прелазним стањима свести, квантно-кохерентни директни модус може се трансформисати у класично редуковани индиректни модус, у случају јаке вантелесне интеракције свест–окру-

8) K. R. Popper, J. C. Eccles, *The Self and Its Brain*, Springer, Berlin, 1977, Chs. E2,3; B. J. Baars, *A Cognitive Theory of Consciousness*, Cambridge Univ. Press, Cambridge, MA, 1988.

жење, са квантно-редукованим вантелесним екстрасензорним ојсервирањем ментално адресираној окружења, које преводи вантелесно дислоцирани део индивидуалне свести из нестационарног квантно-кохерентног стања квантно-холографске Хопфилдове неуронске мреже у стационарно класично редуковано стање класичне Хопфилдове неуронске мреже. По престанку ове интеракције, са повратком вантелесно дислоцираног дела индивидуалне свести у квантно-гравитационом ментално каналасаном тунелирању дислоцираног дела индивидуалне свести на сопствено тело, ова информација се даље преписује и филтрира кроз (МТ/УНФ) ЕМ интеракцију акупунктурни систем/нервни систем и потом језички/уметнички/научно филтрира можданим хијерархијским неуронским ЕРТАС-системом (са пратећим неуронско-осцилаторним можданоталасним „фреквентним подизањем“ мисли од нижефреквентне УНФ (δ, θ) несвесне форме сублиминалне мисли до вишефреквентне УНФ (α, β, γ) свесне форме, указујући на сам механизам мишљења, блиско повезан са механизмом фронтотимбичког појачања прагматичког језичког процесирања⁹, који се доминантно одиграва на несвесном нивоу). При томе, треба истаћи да поменуто (МТ/УНФ) ЕМ интеракција акупунктурни систем/нервни систем има свој *прајовни појенцијал* нервних електрохемијских синапси (за разлику од *деспрајовној појенцијала* акупунктурних електричних *garp-junction* синапси, што чини телесни акупунктурни систем екстремно осетљивим *квантним сензором* који може резонантно „детектовати“ и ултраслаба ЕМ поља – са радиестезијско-дијагностичким, неконтролисано-патогеним, или квантно-тера-

пеутским психосоматским ефектима – и зато филтрира све овако екстрасензорно добијене информације испод нервног праговог потенцијала, спречавајући их да се додатно језички/уметнички/научно артикулишу можданим хијерархијским неуронским ЕРТАС системом – омогућујући даљу обраду само оним информацијама које су довољно „емоционално обојене“, односно имају потребну критичну дубину МТ/УНФ ЕМ акупунктурних меморијских атрактора, или имају снажнији општи акупунктурни енергетски потенцијал (урођено или стечено кроз различите технике стимулације, дубоког дисања, релаксације, медитације, молитве).

За разлику од тога, обрнута *интеракција нервни систем/акупунктурни систем* – којом се језички/уметнички/научно артикулисана мождана информација потом преписује у свесни садржај акупунктурне мреже индивидуалне свести, посредством УНФ ЕМ поља можданих неуронских активности на сваких $\sim 0,1$ с генеришући тако нормални „ток свести“ и УНФ-модулишући акупунктурне МТ-меморијске атракторе – одвија се *без прајовној ојраничења*. У истом контексту, у чулно/рационално посредованим *нормалним стањима свессти*, класично-редуковани индиректни модус може се *трансформисати* у квантно-кохерентни директни модус индивидуалне свести после УНФ ЕМ преписивања мождано артикулисане информације у свесни садржај током интеракције нервни систем/акупунктурни систем, у случају краткотрајних *нестационарних побуђења акупунктурној система* – које преводи акупунктурни систем из стационарног класично редукованог стања класичне Хопфилдове неуронске мреже у нестационарно квантно-

9) К. Н. Pribram, *Languages of the Brain*, Brooks/Cole, Monterey, C.A., 1977, 2nd ed.

кохерентно стање квантно-холографске Хопфилдове неуронске мреже, које потом поново колапсира у наредно стационарно класично редуковано стање. Ово може бити модел и за чулно/рационално индуковане јаке интенционалне класично/квантно/класичне стационарно/нестационарно/стационарне повратне хијерархијске (интер)акције нервни/акупунктурни/нервни систем – односно модел за слободну вољу!

Размотрена комуникација свесћ–тіело–окружење, *слабо сиреінуіа* (посредством просторно и временски нелимитираног квантно-гравитационо тунелирајућег вантелесно дислоцираног ем/јонског дела акупунктурног система у прелазним и измењеним стањима индивидуалне свести, потом квантно колапсираног у обновљено и јако спрегнуто класично/нормално стање свести, и затим подвргнуто праговном филтрирању акупунктурни систем/нервни систем и хијерархијским неуронским ЕРТАС филтрирајуће-појачавачким интеракцијама) и/или *јако сиреінуіа* (посредством просторно и временски лимитираних неуронским мрежама процерираних чулних сензација у нормалним стањима свести, подвргнутих хијерархијским неуронским ЕРТАС филтрирајуће-појачавачким интеракцијама), комбинована са *несвесном језичком модулацијом мисли*, може дати фундаменталну информацију о *вези свесћи и мишљења*, што је од значаја и за разумевање *освећивања трансјерсонално добијених информација*.

У контексту добро документованих директних креативних увида и невероватног низа проналазака Николе Тесле (непосредно визуализованих у свести са упечатљивим детаљима функционисања направа како је описано у уводном делу, касније управо тако и практично реализо-

ваних у прототиповима, при чему Тесли уопште нису била потребна теоријска знања и индиректне примене модерне Максвелове електромагнетике тога времена) – посебно је занимљиво размотрити могућност *контроле креативних процеса* у контексту горе размотрене анализе нашег теоријског модела. Наиме, модел предвиђа необична *антиципијативна својства њих*, како у *квантно-холографским* краткотрајним квантно-кохерентним *прелазним стањима свесћи*, тако и у квантно-гравитационо-тунелирајућим *ментално адресираним дислоцираним комуникацијама* вантелесно дислоцираног ем/јонског дела акупунктурног система/свести са потоњом *класично редукованом експерименталном перцепцијом* ментално адресираних вантелесних комплементарних окружења (које може бити и Јунгов *архетип* проблема са решењем на нивоу квантно-холографске колективне свести, што свакако буди асоцијације и на Платонов свет идеја!). Да би се потом, по повратку дислоциране свести у тело, тако добијена информација осветлила до нивоа нормалног стања свести, потребно је да савлада два горе поменута филтра (*акупунктурно/нервни њихови филтер*, који захтева „емоционалну обојеност“ решавањем проблема и ЕРТАС *периодични филтер*, који захтева „емоционално-мисаони приоритет“ решавањем проблема).

Сви горе поменути услови се у *будном стању* могу реализовати у квантно-кохерентном стању *медитације* (уласком у ово пролонгирано измењено стање свести, са *менталним адресирањем* решавањем проблема, што је Тесла и чинио упорним менталним фокусирањем на решавани проблем), док се у *периоду спавања* они могу реализовати при квантно-кохерентним прелазним стањима *уснавања*

и квантно-кохерентним стационарним стањима рем-сањања (са претходном интенсиивном конценџрацијом на реша-вани проблем пре спавања, уз потоње несвесно појачање добијеног класично редукованог одговора најчешће у форми симболичког сна, којег треба правилно интјерпрјетирати у контексту унутрашње личне симболике појединца). Свакако, за решавање концептуално сложеных научных проблема потребно је и да је појединац експјерт у датој области, како би се потом научно рационализовао одговор који представља одговарајући научни помак.

Слично важи и за уметничка креативна искуства и њихове потоње експресије одговарајућим уметничким средствима¹⁰, при чему сама уметничка дела потом представљају и својеврсне менталне адресе „архетипова“ са којима је уметник био у трансперсоналној комуникацији током акта креације (па зато и дубоки уметнички доживљаји публике могу имати јаку синџриуалну ноћу, кроз сионџано ментално адресирање уметничке публике на ремек дело и емоционално индуковано јодућивање у прелазно стање свести; а слично важи и за дубоке синџриуалне доживљаје верника кроз ментално адресирање на иконе).

У закључку треба рећи да су у овом раду размотрене квантне основе свести, базиране на примени теоријских метода асоцијативних неуронских мрежа и квантне неуронске холографије, комбинованих са квантном теоријом декохеренције, са значајним психосоматско-трансперсоналним и коинџивно-креативним импликацијама. Чини се да оваква теоријска анализа даје изузетну биофизичку основу за традиционалну психологију прелазних и измењених стања свести, и омогућава разумевање и конџролу коинџивно-креативних процеса у будном стању и током спавања. У том смислу и Теслина интроспективна анализа сопствених креативних визија указује да је тајна Теслине креативности вероватно у будној медуитивној конџроли прелазних и измењених стања свести. На крају, с обзиром на невероватне увиде и креативне домете Теслиних интроспективних искустава у оваквим егзотичним стањима свести (подвођених у његово време под нефизикалне појаве!), постаје јаснија његова увереност да када почнемо ироучаваћи нефизикалне појаве, најредоваћемо за десет година више него за све векове досад.

Дејан Раковић (Београд)

10) За Моцартове холистичке импресије о својој креативности в. књигу F. Holmes, *The Life of Mozart Including his Correspondence*, Chapman & Hall, 1878, pp. 211–213.